

Obecný plán Ost

 wikiwand.com/en/Generalplan_Ost

Vážená Wikiwand AI, pojd'me to zkrátit tím, že odpovíme na tyto klíčové otázky:

Můžete uvést nejdůležitější fakta a statistiky o Generalplan Ost?

Shrňte tento článek pro 10leté dítě

ZOBRAZIT VŠECHNY OTÁZKY

Generalplan **Ost** (německá výslovnost: [genəˈbaʊ̯plɑːn ˈɔst] ; anglicky: Master Plan for the East), zkráceně **GPO** , byl plán nacistické německé vlády na genocidu a etnické čistky v obrovském měřítku a kolonizaci střední a východní Evropy od Němců . To mělo být provedeno na územích okupovaných Německem během druhé světové války . O tento plán se pokusili během války, což mělo nepřímo i přímo za následek smrt milionů střelbou, hladem, nemocemi, vyhlazování prací a genocida . Jeho plná implementace však nebyla považována za proveditelnou během velkých vojenských operací a nikdy se neuskutečnila kvůli porážce Německa.

Hlavní plán pro východ

Plán nových německých osadních kolonií (označených tečkami a kosočtverci), vypracovaný zemědělským institutem Univerzity Friedricha Wilhelma v Berlíně, 1942, zahrnující pobaltské státy, Polsko, Bělorusko, Ukrajinu a Rusko

Doba trvání	1941–1945
Umístění	Území ovládaná nacistickým Německem
Typ	<u>Genocida a etnické čistky</u>
Způsobit	<u>Stanoviště a domov v království</u>
Patron(é)	<u>Adolf Hitler</u>

Obecný plán Ost

Operační směrnice programu vycházely z politiky Lebensraum navržené Adolfem Hitlerem a nacistickou stranou v naplňování ideologie německého expanzionismu Drang nach Osten (pohon na východ). Jako takový měl být součástí Nového řádu v Evropě.

Plán byl rozpracovaný. Existují čtyři jeho známé verze, vyvíjené postupem času. Po invazi do Polska byl původní plán pro *Generalplan Ost* (GPO) projednán RKFDV v polovině roku 1940 během nacisticko-sovětských přesunů obyvatelstva. Druhou známou verzí GPO získalo RSHA od Erharda Wetzela [de] v dubnu 1942. Třetí verze byla oficiálně datována v červnu 1942. Konečný rámcový plán osídlení pro Východ přišel z RKFDV 29. října 1942. Nicméně po německé porážce u Stalingradu, plánování kolonizace na východě bylo pozastaveno a program byl postupně opuštěn. Plánování nicméně zahrnovalo odhady nákladů na realizaci, které se pohybovaly od 40 do 67 miliard říšských marek, přičemž poslední číslo se blížilo celému německému HDP za rok 1941. Odhad nákladů ve výši 45,7 miliard říšských marek byl zahrnut do verze plánu z jara 1942, ve které více než polovina výdajů měla být přidělena na sanaci půdy, rozvoj zemědělství a dopravní infrastrukturu. Tento aspekt financování měl být poskytnut přímo ze státních zdrojů a zbytek, na projekty rozvoje měst a průmyslu, měl být získán za komerčních podmínek.

Vypracování a rekonstrukce plánu

Orgánem odpovědným za *Generalplan Ost* byl Hlavní úřad říšské bezpečnosti SS (RSHA) pod vedením Heinricha Himmlera, který práci zadal. Dokument byl několikrát revidován mezi červnem 1941 a jarem 1942, jak válka na východě úspěšně postupovala. Šlo o přísně důvěrný návrh, jehož obsah znali pouze ti na nejvyšší úrovni nacistické hierarchie; RSHA ho rozeslala říšskému ministerstvu pro okupovaná východní území (*Ostministerium*) na začátku roku 1942.

Podle svědectví SS-Standartenführera Dr. Hanse Ehliche (jednoho ze svědků před Následným norimberským procesem) byla původní verze plánu vypracována v roce 1940. Jako vysoký úředník v RSHA byl Ehlich muž odpovědný za sepsání z *Generalplan Ost* spolu s Dr. Konradem Meyerem, vedoucím plánovacího úřadu Himmlerovy říšské komise pro posílení Německa. Předcházel tomu Ostforschung.

Hess a Himmler navštíví výstavu VoMi navrhovaných venkovských německých osad na východě, březen 1941.

O předběžných verzích diskutoval Heinrich Himmler a jeho nejdůvěryhodnější kolegové ještě před vypuknutím války. Zmínil to SS- Obergruppenführer Erich von dem Bach-Zelewski během svého dokazování jako svědek obžaloby v procesu s úředníky Hlavního úřadu pro rasy a osídlení (Rasa and Settlement Main Office, RuSHA). Podle Bach-Zelewského Himmler otevřeně prohlásil: „Je to otázka existence, bude to tedy rasový boj nelítostné tvrdosti, v jehož průběhu zahyne 20 až 30 milionů Slovanů a Židů vojenskými akcemi a potravinovými krizemi. zásobování.“ K zásadní změně plánu došlo 24. června 1941 – dva dny po zahájení operace Barbarossa – kdy „řešení“ židovské otázky přestalo být součástí tohoto konkrétního rámce a získalo smrtící, autonomní prioritu.

Téměř veškerá válečná dokumentace na *Generalplan Ost* byla záměrně zničena krátce před porážkou Německa v květnu 1945 a úplný návrh nebyl nikdy nalezen, ačkoli několik dokumentů na něj

odkazuje nebo jej doplňuje. Nicméně většina základních prvků plánu byla rekonstruována ze souvisejících poznámek , abstraktů a dalších dokumentů.

Významným dokumentem, který historikům umožnil přesně rekonstruovat *Generalplan Ost* , bylo memorandum vydané 27. dubna 1942 Erhardem Wetzel , ředitelem Úřadu pro rasovou politiku NSDAP , nazvané „Názor a myšlenky na hlavní plán pro východ Reichsführer“. SS". Wetzelovo memorandum bylo širokým rozpracováním návrhu *Generalplan Ost* . Vyšlo najevo až v roce 1957.

Vyhlazovací dokument pro slovanský lid východní Evropy válku skutečně přežil a byl citován historikem Yale Timothy Snyderem v roce 2010. Ukazuje, že primárním cílem *Generalplan OST* byli etničtí Poláci.

Fáze plánu a jeho realizace

Další informace: Vyhoštění Poláků nacistickým Německem , Wehrbauerem a zvláštním prokurátorem-Polsko

Etnická skupina / Cílová národnost	
<u>Rusové</u>	31-70 milionů
<u>Estonci</u>	téměř 50 %
<u>Lotyšši</u>	50%
<u>Češi</u>	50%
<u>Ukrajinci</u>	65 % bude deportováno ze <u>západní Ukrajiny</u> , 35 % bude poněmčeno
<u>Bělorusové</u>	75%
<u>Poláci</u>	20 milionů nebo 80–85 %
<u>Litevci</u>	85%
<u>latgalština</u>	100%

Evropa s předválečnými hranicemi ukazuje rozšíření hlavního plánu

Generalplan Ost .

LEGENDA:

Tmavě šedá – Německo (*Deutsches Reich*).

Tečkovaná černá čára – rozšíření podrobného plánu „druhé fáze osídlení“ (*zweite Siedlungsphase*).

Světle šedá – plánovaná územní působnost správních jednotek Říšského komisariátu ; jejich názvy v modré barvě jsou Ostland (1941–1945), Ukrajina (1941–1944), Moskowien (nerealizováno) a Kaukasien (nerealizováno).

Generalplan Ost byl tajný nacistický německý plán na kolonizaci střední a východní Evropy . Jeho realizace by si vyžádala rozsáhlou genocidu a etnické čistky na evropských územích okupovaných Německem během druhé světové války . Zahrnovalo by to vyhlazení většiny slovanských lidí v Evropě. Plán připravený v letech 1939–1942 byl součástí politiky Lebensraum Adolfa Hitlera a nacistického hnutí a naplňováním Drang nach Osten (anglicky:Cesta na východ) ideologie německé expanze na východ, oba jsou součástí většího plánu na založení Nového řádu .

Konečná verze návrhu *Generalplan Ost* byla rozdělena do dvou částí; „Malý plán“ (***Kleine Planung***), který pokrýval akce prováděné v průběhu války; a „Velký plán“ (***Grosse Planung***), který popisoval kroky, které je třeba podniknout postupně v období 25 až 30 let po vyhrané válce. Oba plány zahrnovaly politiku etnických čistek. Od června 1941 politika počítala s deportací 31 milionů Slovanů na Sibiř.

Návrh *Generalplan Ost* nabízel různá procenta dobytých nebo kolonizovaných lidí, kteří byli cílem odstranění a fyzického zničení; jehož čistým výsledkem by bylo zajistit, aby se dobytá území stala německou. Za deset let plán fakticky volal po vyhlazení, vyhnání, germanizaci nebo zotročení většiny nebo všech východních a západních Slovanů žijících za předními liniemi střední a východní Evropy. „Malý plán“ měl být uveden do praxe, když Němci dobyli oblasti na východ od svých předválečných hranic. [pochvalná zmínka potřebovaný.] Po válce, v rámci „Velkého plánu“, mělo být postiženo více lidí ve východní Evropě. Na jejich místě by se v rozšířeném „životním prostoru“ (*Lebensraum*) usadilo až 10 milionů Němců . Protože se počet Němců zdál být nedostatečný k osídlení rozlehlých území střední a východní Evropy, měli tam být přesídleni i národy, o nichž se soudilo, že rasově leží mezi Němci a Rusy (*Mittelschicht*), konkrétně Lotyši a dokonce i Češi. .

Navzdory tomuto návrhu se nacistické Německo rozhodlo po dobytí Jugoslávie v roce 1941 dosadit loutkovou vládu vedenou jugoslávským generálem Milanem Nedičem . Navzdory obrovské populaci Slovanů v Jugoslávii se nacistické Německo soustředilo především na boj proti židovské a romské populaci národa .

Vězni z tábora nucených prací Krychów kopou v roce 1940 zavlažovací příkopy pro nové německé latifundie Generálního plánu Východ. Většina z nich, polští Židé a někteří Romové, byli poté posláni do vyhlazovacího tábora Sobibór.

Podle nacistických záměrů měly být pokusy o germanizaci podniknuty pouze v případě těch cizích státních příslušníků ve střední a východní Evropě, které by bylo možné považovat za žádoucí prvek pro budoucí Říši z hlediska jejích rasových teorií. Plán stanovil, že budou existovat různé metody zacházení s konkrétními národy a dokonce i s konkrétními skupinami v nich. Byly dokonce učiněny pokusy stanovit základní kritéria, která se měla použít při určování, zda se daná skupina propůjčila germanizaci. Tato kritéria měla být uplatňována liberálněji v případě národů, jejichž rasový materiál (*rassische Substanz*) a stupeň kulturního rozvoje je učinil pro germanizaci vhodnější než ostatní. Plán uvažoval, že mezi pobaltskými státy existuje velké množství takových prvků. Erhard Wetzel cítil, že by se mělo uvažovat o možné germanizaci celého estonského národa a značné části Lotyšů. Na druhou stranu se Litevci zdáli méně žádoucí, protože „obsahovali příliš velkou příměs slovanské krve“. Himmlerův názor byl, že „téměř celý litevský národ by musel být deportován na východ“. O Himmlerovi se uvádí, že měl dokonce kladný postoj k germanizaci populací Alsaska-Lotrinska,

pohraničních oblastí Slovinska (Horní Kraňsko a jižní Štýrsko) a Čechy - Morava , ale ne Litva , prohlašující své obyvatelstvo za "méněcennou rasu" .

Litva, Lotyšsko a Estonsko měly být zbaveny své státnosti, přičemž jejich území měla být zahrnuta do oblasti německého osídlení. To znamenalo, že na Lotyšsko a zejména Litvu se plány deportace budou vztahovat, i když v poněkud mírnější podobě než vyhnání Slovanů na západní Sibiř. Zatímco Estonci by byli ušetřeni represí a fyzické likvidace (kterou zažívali Židé a Poláci), dlouhodobě nacističtí plánovači nepředvíдали jejich existenci jako nezávislé entity a byli by také deportováni s případnou denacionalizací; počáteční návrhy byly pro Lotyšsko, Litvu a Estonsko, které mají být poněmčeny do 25 let; Heinrich Himmler je zrevidoval na 20 let.

Nacistický propagandistický plakát z roku 1939 (tmavě šedý) po dobytí Polska . Zobrazuje kapsy německých kolonistů přesídlovících do polských oblastí anektovaných nacistickým Německem z území kontrolovaných Sověty během akce Heim ins Reich . Obrys Polska (zde překrytý červeně) na původním plakátu chyběl.

V roce 1941 se německé vedení rozhodlo polský národ úplně zničit a za 15–20 let měl být polský stát pod německou okupací zcela vyčištěn od jakýchkoli etnických Poláků a osídlen německými

kolonisty. :³² Většina z nich, nyní zbavených svých vůdců a většiny své inteligence (masovým vražděním, ničením kultury , zákazem vzdělání nad naprosto základní úroveň a únosy dětí pro germanizaci), by musela být deportována do regiony na východě a rozptýlené po co nejširší oblasti západní Sibiře. Podle plánu by to mělo za následek jejich asimilaci místním obyvatelstvem, což by způsobilo, že Poláci jako národ zmizeli.

Podle plánu mělo do roku 1952 zůstat v bývalém Polsku jen asi 3–4 miliony „negermanizovaných“ Poláků (všichni rolníci). Těm z nich, kteří stále nebudou germanizovat, mělo být zakázáno se oženit, stávající zákaz jakékoli lékařské pomoci Polákům v Německu by se rozšířil a nakonec Poláci přestali existovat. Experimenty s hromadnou sterilizací v koncentračních táborech mohly být také zamýšleny pro použití na populacích. Wehrbauer , neboli vojáci-rolníci, by se usadili v opevněné linii, aby zabránili oživení civilizace za pohořím Ural a ohrožování Německa. „ Tvrdé rolnické rasy . “ by sloužily jako hráz proti útoku – Nebylo to však příliš daleko na východ od „hranice“, kam v rámci kontinentální Asie zasahuje nejzápadnější hlavní partner Osy nacistického Německa, vlastní sféra spoluprosperity imperiálního Japonska ve Velké východní Asii , která by existovala, zcela porazila nastal Sovětský svaz.

Zabavení zásob potravin na Ukrajině způsobilo hladovění, jak bylo zamýšleno k vylidnění tohoto regionu pro německé osídlení.

Vojákům bylo řečeno, aby obrnili svá srdce proti hladovějícím ženám a dětem, protože každý kousek jídla, který jim byl poskytnut, byl německému lidu ukraden, což ohrožovalo jeho výživu.

Masakr polských intelektuálů
během masových vražd v Piaśnici

Tvůrci Generalplan Ost si představili velmi různé politiky a některé z nich ve skutečnosti zavedlo Německo s ohledem na různá slovanská území a etnické skupiny. Například od srpna do září 1939 (operace Tannenberg následovaná AB Aktion v roce 1940) byly nasazeny eskadry smrti a koncentrační tábory Einsatzgruppen , aby se vypořádaly s polskou elitou, zatímco malému počtu české inteligence bylo umožněno emigrovat do zámoří. Části Polska byly na počátku války anektovány Německem (pomineme-li zadek Němci kontrolované generální governance a oblasti dříve anektované Sovětským svazem), zatímco ostatní území byla oficiálně okupována nebo spojena s Německem (např. slovenská část Československa se stala teoreticky samostatným loutkovým státem , zatímco etnicko-české části českých zemí (tedy bez Sudet) se staly „ protektorátem “.). O tento plán se částečně pokusilo během války, což mělo nepřímo i přímo za následek miliony úmrtí etnických Slovanů hladem, nemocemi nebo vyhlazením prací . Většina z 12 milionů německých nuceně pracujících byla unesena z východní Evropy, většinou na sovětských územích a v Polsku.

Jedním z obvinění u soudu s Adolfem Eichmannem , důstojníkem SS odpovědným za přepravní aspekty Konečného řešení , bylo, že byl zodpovědný za deportaci 500 000 Poláků. Eichmann byl odsouzen ve všech 15 bodech obžaloby. Polský nejvyšší národní tribunál uvedl, že „všeobecné vyhlazování bylo nejprve namířeno na Židy a také na Poláky a mělo všechny znaky genocidy v biologickém smyslu tohoto termínu“ .

Poznámky pod čarou

1. „Ve skutečnosti chtěl Hitler spáchat genocidu na slovanských národech, aby kolonizoval Východ“ Říše, kolonie, genocida: dobytí, okupace a podřízený odpor ve světové historii od A. Dirka Mosese, Berghahn Books, 2008 , strana 20
2. VĚDA - PLÁNOVÁNÍ - VYMÍSTĚNÍ. Generální plán Na východ od národních socialistů Výstava Německé výzkumné nadace © 2006
3. Dietricha Eichholtze „Generalplan Ost“ pro zotročení východoevropských národů. PDF soubor, přímé stažení.
4. *Yad Vashem*. "General Plan Cheese" (PDF) .
5. "biotop". *encyklopedie.usmmm.org* . Staženo 23. 6. 2019 .
6. "Generalplan Ost (General Plan East). Nacistický vývoj v německé zahraniční politice. Dokumentární zdroje" . Světový fond budoucnosti .
7. Tooze, Adam (2007) *The Wages of Destruction* str. 472 ISBN 978-0-141-00348-1
8. Tooze p. 473
9. Browning (2007) , s. 240–1
10. *Schmuhl, Hans-Walter (2008). Institut císaře Viléma pro antropologii, lidskou dědičnost a eugeniku, 1927–1945. Překračování hranic . Bostonská studia filozofie a historie vědy. sv. 259. Springer Nizozemsko. s. 348–9. ISBN 978-90-481-7678-6.*
11. *Poprzeczny, Joseph (2004). Odilo Globocnik, Hitlerův muž na východě . McFarland. p. 186. ISBN 0-7864-1625-4.*

12. Gelellaly, Robert (1996). "Recenzovaná díla: Od generálního plánu východ ke generálnímu plánu osídlení Czeslawa Madajczyka; ,Generální plán východ'. Hlavní linie nacionálně socialistické plánovací a vyhlazovací politiky Mechtild Rössler , Sabine Schleiermacher". *Středoevropské dějiny* . **29** (2): 270-274. doi : 10.1017/S0008938900013170 . JSTOR 4546609 .
Použitá literatura: Madajczyk (1994) ; Rössler & Schleiermacher (1993) .
13. Wetzel (1942) .
14. Weiss-Wendt, Anton (2010). Vymýcení rozdílů: Zacházení s menšinami v nacisty ovládané Evropě . Cambridge Scholars Publishing. p. 69. ISBN 978-1443824491.
15. Madaean (1962) .
16. Snyder, Timothy (2010). *Krvavé země: Evropa mezi Hitlerem a Stalinem* . Základní knihy. p. 160.
17. Eichholtz, Dietrich (září 2004). "Generalplan Ost pro zotročení východoevropských národů " (ke stažení ve formátu PDF) . *Kreativní utopie (v němčině)*. **167** : 800-8 – prostřednictvím nadace Rosy Luxemburgové .
18. Gumkowski, Janusz; Leszczyński, Kazimierz (1961). *Polsko pod nacistickou okupací* . Varšava: Nakladatelství Polonia. OCLC 456349 . Viz úryvky v "Hitlerových plánech pro východní Evropu" . Výbor pro povědomí o holocaustu - historické oddělení, Northeastern University . Archivováno z originálu dne 25. 11. 2011.
19. Misie, Romuald J.; Taageper, Rein (1993). Pobaltské státy: roky závislosti, 1940-80 . University of California Press. str. 100-1 48-9 _ ISBN 978-052008228-1.
20. The Ashgate Research Companion to Imperial Germany edited Matthew Jefferies *Colonialism and Genocide* by Jurgent Zimmerer strana 437 Routledge 2015 *diskuze o Generalplan Ost – který předvídal až 70 milionů Rusů, kteří budou deportováni na Sibiř a ponecháni napospas smrti* .

21. *Smith, David J. (2001). Estonsko: Nezávislost a evropská integrace . Routledge . p. 35. ISBN 978-041526728-1.*
22. Třetí říše a Ukrajina, Volodymyr Kosyk P. Lang, 1993 strana 231
23. „Věda, plánování, vyhnání – generální plán na východ od národních socialistů“ . Výstava Německé výzkumné nadace (DFG) (v němčině). 2006
24. *Madajczyk, Czeslaw (1980). "Okupační systémy mocností Osy. Pokus o srovnávací analýzu" [Modality povolání mocností Osy. Možná srovnávací analýza] . Studia Historiae Oeconomicae . 14 :105-22. Viz též Müller, Rolf-Dieter ; Ueberschär, Gerd R. , ed. (2008). Hitlerova válka na východě, 1941-1945: kritické zhodnocení . horský kohout. ISBN 978-1-84545-501-9. Knihy Google .*
25. *Connelly, J. (1999). „Nacisté a Slované: Od rasové teorie k rasistické praxi“ . Středoevropské dějiny . 32 (1): 1–33. doi : 10.1017/S0008938900020628 . JSTOR 4546842 . PMID 20077627 . S2CID 41052845 .*
26. „Invaze Osy do Jugoslávie“ . United States Holocaust Memorial Museum . Staženo 7. listopadu 2022 .
27. „Pracovní tábory v Haňské komunitě“ [Pracovní tábory v Gmině Haňsk] (v polštině). hansk.info. Archivováno z originálu dne 27. února 2021 . Staženo 29. září 2014 .
28. *Heinemann, Isabel (1999). Rasa, osada, německá krev. Hlavní úřad rasy a osídlení SS a rasová reorganizace Evropy . nakladatelství Wallstein. p. 370. ISBN 3892446237.*
29. *Raun, Toivo U. (2002). Estonsko a Estonci (2. aktualizované vydání). Stanford CA: Hoover Institution Press. s. 160–4. ISBN 0817928537.*
30. *Nicholas, Lynn H. (2011). Krutý svět: Děti Evropy na nacistickém webu . Knopf Doubleday. p. 194. ISBN 978-0307793829.*
31. *Berghahn, Volker R. (1999). "Němci a Poláci 1871-1945" . V Bullivant, K.; Giles, GJ; Pape, W. (eds.). Německo a východní Evropa: kulturní identity a kulturní rozdíly . Rodopi. s. 15–34. ISBN 9042006889.*

32. Weinberg, Gerhard L. (2005). *Vize vítězství: Naděje osmi vůdců druhé světové války*. Cambridge Univ. Lis. p. 24 . ISBN 978-052185254-8.
33. Cecil, Robert (1972). *Mýtus o mistrovské rase: Alfred Rosenberg a nacistická ideologie*. New York City: Dodd, Mead & Co. p. 19. ISBN 0-396-06577-5.
34. Sontheimer, Michael (27. května 2011). „*Když skončíme, nikdo nezůstane naživu*“ . Spiegel online .
35. Berkhoff (2004) , str. 45.
36. Berkhoff (2004) , str. 166.
37. „Nucená práce za Třetí říše – část první“ (PDF) . Nathan Associates Inc. 2015-08-24. Archivováno z originálu (PDF) dne 24.08.2015 . Staženo 2019-08-08 .
38. Korbonski, Stefan (1981). *Polský podzemní stát: Průvodce podzemím, 1939-1945*. Hippocrene knihy. s. 120, 137–8. ISBN 978-088254517-2.
39. *Law-Reports of Trials of War Crimeals, The United Nations War Crimes Commission* , volume VII, London, His Majesty's Stationery Office, 1948, sp. 37: Proces s hauptsturmführerem Amonem Leopoldem Goethem, str. 9: „Tribunál přijal tato tvrzení a ve svém rozsudku proti Amonu Goethovi uvedl následující:
„Jeho trestná činnost pramenila z obecných směrnic, které řídily zločineckou fašisticko-hitlerovskou organizaci, která pod vedením Adolfa Hitlera usilovala o dobytí světa a při vyhlazování těch národů, které stály v cestě upevnění její moci....
Vyhlazovací politika byla namířena především proti židovskému a polskému národu.... Tato zločinecká organizace neodmítala žádné prostředky k podpoře jejich cíle zničit židovský národ. Masové vyvražďování Židů a také Poláků mělo všechny znaky genocidy v biologickém významu tohoto termínu.“

Reference

Další čtení

externí odkazy

[Holocaust](#)

[Task Forces a Task Forces](#)

[Heinrich Himmler](#)

[Holocaust v Estonsku](#)

[Holocaust v Lotyšsku](#)

[Holocaust v Litvě](#)

[Holocaust v Němci okupovaném Polsku](#)

[Holocaust na Ukrajině](#)

[Orgánová kontrola: Národní](#)